

اثربخشی برنامه همراهی بهنگام ۱ بر کاهش نشانه‌های لجبازی در کودکان زیر ۶ سال

حنانه پناهی پور (دانشجوی دکتری مشاوره، دانشگاه الزهراء، تهران)
سیمین حسینیان* ۲ (استاد، گروه مشاوره، دانشگاه الزهراء، تهران)
عباس عبداللهی (استادیار، گروه مشاوره، دانشگاه الزهراء، تهران)

چکیده

این مقاله به بررسی اثربخشی برنامه همراهی بهنگام بر کاهش نشانه‌های لجبازی در کودکان می‌پردازد. روش مطالعه از نوع نیمه آزمایشی و طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه لیست انتظار بود. جامعه مورد مطالعه را کودکان زیر ۶ سال شهر تهران تشکیل می‌دادند. گروه نمونه این پژوهش متشکل از ۲۱ کودک زیر ۶ سال بود که با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس به عنوان کودکان دارای نشانه‌های لجبازی شناسایی شدند که ۱۰ نفر در گروه آزمایش و ۱۱ نفر در گروه لیست انتظار به صورت تصادفی جایگذاری شدند. ابزار اندازه‌گیری چک لیست رفتار کودکان (CBCL) توسط مادران تکمیل گردید. گروه نمونه در طی ۱۰۵ روز در ۱۴ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای در جلسات برنامه همراهی بهنگام به صورت فردی شرکت نمودند. تحلیل داده‌ها با استفاده از اندازه‌گیری مکرر Manova، تفاوت معناداری را در تحلیل‌های بین‌گروهی، درون‌گروهی و تعامل گروه-زمان آشکار ساخت. نتایج برای گروه آزمایش و لیست انتظار پس از پیگیری ۶ هفته‌ای پایدار بوده است. بر اساس نتایج این پژوهش برنامه همراهی بهنگام بر کاهش نشانه‌های لجبازی در کودکان زیر ۶ سال موثر بوده است.

کلید واژه‌ها: نشانه‌های لجبازی، کودکان خردسال، اثربخشی